

ler administration af, inddrivelse eller retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten eller tilsyn med det ovennævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2, skal den kompetente myndighed i den stat, der anmodes om oplysninger, være bemyndiget til at opnå og tilvejebringe oplysninger fra finansielle institutioner, nominelle ejere eller personer, der fungerer som styrelse eller formynder, eller repræsenterer en interesse i en person. Såfremt den kompetente myndighed i en kontraherende stat anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel, skal den anden kontraherende stat tilvejebringe disse oplysninger på samme måde og i samme omfang, som hvis den førstnævnte stats skatter var denne anden stats skatter og var pålignet af denne anden stat, uanset at den anden stat måske ikke på dette tidspunkt, har brug for sådanne oplysninger til dets egne skatter. Såfremt de kompetente myndigheder i en kontraherende stat specielt anmoder om oplysninger, skal den anden kontraherende stat tilvejebringe oplysninger i henhold til denne artikel i form af vidneforklaringer og bekræftede eksemplarer af ikke offentligt tilgængelige originale dokumenter (herunder bøger, notater, beretninger, protokollater, regnskaber og andet skriftligt materiale) i det omfang sådanne forklaringer og dokumenter kan tilvejebringes i henhold til lovgivningen og den administrative praksis i den anden stat for så vidt angår dens egne skatter.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 2 (De af overenskomsten omfattede skatter) skal overenskomsten for så vidt angår denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art, der pålægges af en kontraherende stater.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 svarer i hovedtrækkene til indholdet af de tilsvarende bestemmelser i 1948-overenskomsten og svarer stort set også til de tilsvarende bestemmelser i OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster. Stk. 3 og 4 er derimod nyskabelser såvel i forhold til 1948-overenskomsten som i forhold til OECD-modellen.

Efter stk. 3 kan Danmark hhv. USA anmode om at få oplysninger fra finansielle institutioner m.v. Denne bestemmelse er indeholdt i USA's egen model for dobbeltbeskatningsoverenskomster og er ad denne vej kommet ind i den dansk-amerikanske overenskomst.

USA-modellen rækker dog videre end bestemmelsen her, idet USA-modellen også åbner for udveksling af oplysninger i tilfælde, hvor sådanne oplysninger ikke kan tilvejebringes efter lovgivning eller administrativ praksis i det land, der bliver anmodet om oplysninger. Denne modelbestemmelse synes især at tage sigte på dobbeltbeskatningsoverenskomster, som USA indgår med lande med bankhemmelighed.

Denne del af USA-modellen er ikke medtaget i den nye dansk-amerikanske dobbeltbeskatningsoverenskomst, og stk. 3 giver i realiteten ikke adgang til udveksling af oplysninger i videre omfang, end det allerede er muligt efter stk. 1 og 2. Stk. 3 fastsætter endvidere regler for, at de to stater kan anmode om at få oplysninger tilvejebragt i en bestemt form.

Stk. 4 rækker derimod videre end såvel 1948-overenskomsten som OECD-modellen. Efter stk. 4 i den nye overenskomst kan der udveksles oplysninger om andre skatter end de, der er dækket af overenskomsten. Dette er ikke muligt efter 1948-overenskomsten og heller ikke efter OECD-modellen.

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens bestemmelser om udveksling af oplysninger giver ikke Danmark mulighed for at pålægge amerikanske banker at indberette rentebetalinger til de danske skattemyndigheder. De danske skattemyndigheder har mulighed for i konkrete tilfælde at anmode de amerikanske skattemyndigheder om oplysning om rentebetalinger til personer hjemmehørende i Danmark, ligesom det efter overenskomstens bestemmelser vil være muligt at indgå en gensidig aftale om automa-